

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 121/06-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Okresného súdu Bratislava II vedenom pod sp. zn. 17 C 161/2003 (predtým 18 C 150/2003), a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť MUDr. D. B. v časti, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Okresného súdu Bratislava II vedenom pod sp. zn. 17 C 161/2003, **o d m i e t a** ako neprípustnú.

2. Sťažnosť MUDr. D. B. v časti, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v konaní Okresného súdu Bratislava II vedenom pod sp. zn. 17 C 161/2003, **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. októbra 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) vedenom pod sp. zn. 17 C 161/2003 (predtým 18 C 150/2003).

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu 18. novembra 2003 návrh o náhradu škody a nemajetkovej ujmy proti Okresnému úradu práce B. Dňa 31. mája 2004 podal návrh na zmenu v osobe odporcu, ktorú okresný súd uznesením z 8. septembra 2004 pripustil.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že nie je mu známe, prečo v konaní došlo k zmene sudcu, pretože predtým bola jeho vec elektronickou podateľňou určená sudcovi JUDr. M. S. a o pripustení zmeny v osobe odporcu už rozhodovala sudkyňa JUDr. M. P. Okrem toho poukazuje na to, že uvedená sudkyňa začala v konaní robiť „*protizákonné problémy*“, ktoré spočívali v tom, že od sťažovateľa žiadala predložiť doklady o jeho majetkových a osobných pomeroch. Okresný súd uznesením z 27. apríla 2005 rozhodol o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov sťažovateľa. Proti uvedenému uzneseniu sa sťažovateľ odvolal a Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6 Co 216/05-152 z 27. júla 2005 zrušil uznesenie okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov z 27. apríla 2005.

Sťažovateľ uvádza, že 2. septembra 2005 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní a žiadal vysvetlenie skutočnosti, prečo vo veci rozhoduje namiesto sudcu JUDr. S. sudkyňa JUDr. P. Podľa tvrdenia sťažovateľa do termínu podania sťažnosti mu nebola doručená odpoveď na jeho sťažnosť.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že jeho základné práva podľa čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy v konaní okresného súdu sp. zn. 17C 161/2003 boli porušené. Taktiež žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 000 Sk.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených v ústave, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa čl. 48 ods. 1 ústavy nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

1. Ústavný súd z prílohy k sťažnosti zistil, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti na ústavný súd podal 6. septembra 2005 predsedovi okresného súdu „*Sťažnosť na zbytočné a subjektívne prietahy v konaní a žiadosť o ich bezodkladné odstránenie*“.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 7. októbra 2005, teda mesiac po podaní sťažnosti predsedovi okresného súdu na zbytočné prietahy v konaní, ústavný súd dospel k názoru, že v danom prípade nemožno vysloviť záver, že okresný súd ani po využití iného právneho prostriedku sťažovateľom, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, neodstránil zbytočné prietahy v konaní. Okrem toho, že jednomesačná lehota nepostačuje na vyhodnotenie účinkov iného právneho prostriedku, ktorý zákon poskytuje sťažovateľovi, je potrebné poukázať aj na to, že obsah uvedenej sťažnosti nezodpovedá jej názvu. Z obsahu sťažnosti adresovanej predsedovi okresného súdu zo 6. septembra 2005 nevyplýva, že sťažovateľ sa sťažuje na zbytočné prietahy v konaní, ale uvádza, že „*mu nebolo náležite a zodpovedne vysvetlené, prečo bol od veci oddelený zákonný sudca JUDr. M. S. a vec bola pod sp. zn. 18 C 150/2003*“. Ďalej v uvedenej sťažnosti poukazuje na „*protizákonné konanie KOMANDA*“.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľ ešte pred podaním sťažnosti na ústavný súd mal s dostatočným časovým predstihom využiť iný právny prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a z obsahu ktorého by jednoznačne vyplývalo, že sa sťažuje na zbytočné prietahy v konaní. Ak by ani na základe uvedeného právneho prostriedku neboli odstránené zbytočné prietahy v konaní, až potom sa mal obrátiť na ústavný súd, a preto ústavný súd odmietol sťažnosť ako neprípustnú.

2. Sťažovateľ namietal aj porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy v konaní okresného súdu sp. zn. 18 C 150/03. Podľa jeho názoru k porušeniu uvedeného práva došlo tým, že po podaní návrhu bol elektronickou podateľňou ako zákonný sudca vo veci určený JUDr. M. S., ale o pripustení vystúpenia z konania doterajšieho odporcu a vstúpení do konania nového odporcu rozhodla sudkyňa Mgr. M. P. uznesením č. k. 17 C 161/03-128 z 8. septembra 2004.

Ústavný súd zo spisu sp. zn. 17 C 161/2003, pod ktorou je vec v súčasnosti vedená, zistil, že návrh sťažovateľa o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy bol okresnému súdu doručený 18. novembra 2003 a bol pod sp. zn. 18 C 150/03 pridelený JUDr. S.

Podľa úradného záznamu okresného súdu z 26. novembra 2003 bol spis sp. zn. 17 C 161/03 pripojený na nahliadnutie k spisu sp. zn. 18 C 150/03. V zázname zákonného sudcu zo 16. decembra 2003 vo veci sp. zn. 18 C 150/03 je uvedené, že nahliadnutím do spisu okresného súdu sp. zn. 17 C 161/03 zistil, že 14. novembra 2003 MUDr. D. B. podal proti Okresnému úradu B. návrh na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy. Obsah návrhu zo 14. novembra 2003 a návrhu z 18. novembra 2003 (sp. zn. 18 C 150/03) nie je úplne totožný, aj keď vychádza z úplne totožného skutkového stavu. Petity návrhov sú v podstate totožné. Podľa názoru sudcu podanie z 18. novembra 2003 vrátane príloh (takmer 100 strán) podal navrhovateľ ako doplnenie k návrhu zo 14. novembra 2003. Zároveň uvedený zákonný sudca vydal pokyn na vyznačenie v registri 18 C, že ide o mylný zápis a na pripojenie podania k spisu sp. zn. 17 C 163/2003 na ďalší postup. Taktiež prikázal, aby vec sp. zn. 18 C 150/03 bola vyznačená ako skončená inak.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi postupom orgánu štátu a namietaným porušením základného práva alebo slobody. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno považovať aj takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní

ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

Ústavný súd po preskúmaní spisu sp. zn. 17 C 163/2003 zistil, že postupom zákonného sudcu JUDr. S., ktorým pripojil podanie sťažovateľa z 18. novembra 2003 k podaniu zo 14. novembra 2003 ako jeho doplnenie a spojil uvedené veci, nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa na zákonného sudcu, pretože vec pripadla sudkyni, ktorej bol pridelený návrh sťažovateľa zo 14. novembra 2003.

Na základe uvedených skutočností bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2006